

[Bjerring.]

at saavel Industrien som Landbruget i langt større Udstrækning end tidligere har Brug for Giftstoffer. Oprindeligt omfattede Bestemmelserne kun 7 Giftstoffer; som det vil ses af den Fortegnelse, der ledsager Lovforslaget, er dette Antal nu flerdoblet.

Jeg vil henstille til dette høje Ting, at man hurtigst muligt faar dette Lovforslag vedtaget. Det har nu med Mellemrum staaet paa Dagsordenen siden 1877, og der har gentagne Gange været stillet Forslag om en Ordning af hele vor Giftlovgivning. Forslaget har et dobbelt Formaal: i størst mulig Udstrækning at forhindre Ulykkestilfælde ved Forgiftning og paa den anden Side at lægge Erhvervslivet de mindst mulige Hindringer i Vejen i Adgangen til de Gifte og andre farlige Stoffer, der er nødvendige for Industri, Landbrug og Havebrug, og disse Fordringer kan siges i fuld Udstrækning at være fyldestgjorte i det foreliggende Forslag.

Forslaget indeholder Bestemmelser om Fremstilling af Gifte, om hvem der har Tilladelse til at indføre Gifte, og under hvilke Betingelser man kan forhandle disse, ligesom der findes Bestemmelser, hvis Hensigt er at skabe den størst mulige Sikkerhed mod Fejltagelser og deraf følgende Ulykker.

Som bemærket af den højtærede Indenrigsminister har Forslaget været forelagt Landstinget og er vedtaget enstemmigt dér. Der blev i Landstinget foretaget 12 Ændringer i Forslaget, alle vedtagne enstemmigt. Tillige er der taget Hensyn til de Henvendelser, der er sket fra Erhvervsorganisationer indenfor Industri, Landbrug og Havebrug.

Der er et Par af Paragrafferne, §§ 5 og 11, der skal træde i Kraft fra 1. Marts, og da disse Paragraffer er af Interesse ikke alene for dem, der skal handle med Giftstoffer, men ogsaa for Forbrugerne, og specielt af Interesse for Landbrug og Havebrug, skal jeg tillade mig at henstille, at Lovforslaget her i Tinget bliver Gjenstand for en ikke blot velvillig, men ogsaa hurtig Behandling.

Svend Nielsen: Jeg skal ikke sige ret mange Ord om Lovforslaget, det har jo været til en længere Overvejelse i Landstinget. Vanskelighederne ved en Lovgivning af den Art bestaar i at finde en Ordning, som sikrer mod Ulykkestilfælde og Misbrug, uden dog at gøre Adgangen til nødvendig Brug i det praktiske Liv alt for besværlig, og jeg erkender, at baade den højtærede Minister og Landstinget har gjort sig Bestræbelser i den Henseende. Men jeg synes

nu, at den højtærede Minister alligevel har været meget lydhör overfor Sundhedsstyrelsens Krav, og Landstinget har jo bøjet sig derfor.

Nu er der naturligvis meget i det gamle Ord, at til Raad er Gubben en herlig Gæst, men der er ogsaa noget i det andet Ord, der siger, at unge Øjne undertiden ser bedst, og jeg synes, at baade den højtærede Indenrigsminister og Landstingsudvalget har bøjet sig alt for stærkt i Retning af de Forsigtighedshensyn, de har ment det nødvendigt at iagttage. Man bør ikke, synes jeg, gaa ind for den Tankegang, at en Minister skal være som en Slags — hvad skal jeg sige — Bedstefader for os alle sammen, som skal skønne om, hvad det kan gaa an at overlade til den enkelte. En Lovgivning, der i alt for høj Grad bygges op paa Bemyndigelser og Dispensationer, føler jeg mig ikke meget tiltalt af.

I § 3 i Lovforslaget staaer der, hvem der er berettiget til at indføre Gifte. Jeg synes, at man her burde have nævnt nogle flere; større Haveejere og Have- og Landbrugsorganisationer burde have været nævnt her. Det bør være saaledes, at Varerne kan faas saa billigt, som det paa nogen Maade er muligt at skaffe dem, og jeg er ikke helt sikker paa, at man med den Form, Lovforslaget har faaet, vil kunne skaffe Varerne til Forbrugerne saa billigt, som de ellers vilde kunne faa dem.

Endelig synes jeg ogsaa, at saadanne Ting, som man bruger til Kreaturvask, burde man kunne faa uden særlige Omstændigheder. Jeg skal ogsaa nævne en Ting som Fosforlevertran. Det er en Artikel, som bruges i næsten hvert eneste Landbohjem; jeg forstaar ikke, hvorfor Apotekerne skal have Forhandlingen af det. Det kan ikke være af Forsigtighedshensyn overfor Giftvirkningen, for man kan faa det i Haandkøb hos Apotekerne, og naar man kan det, synes jeg ogsaa, det udmærket godt maa kunne faas hos dem, der er nævnt i § 5. Det er et gammeltkendt Ord, at Sagførerblæk er ikke billigt, men der er jo ogsaa noget om, at Apotekersmørelse heller ikke er billig. Jeg tror, man skulde befitte sig paa at faa det saa billigt som muligt i Forbrugernes Hænder.

Der er altsaa adskillige Spørgsmaal, som trænger til nærmere Overvejelse, og jeg vil derfor henstille, at vi ser lidt nærmere paa Forslaget i et Udvalg. Det behøver kun at være en kort Udvalgsbehandling; jeg nærer ikke noget som helst Ønske om at sinke Lovforslaget, men jeg tror, det vil være rigtigt, at vi i et Udvalg prøver at